

Stichting What Design Can Do

Geadviseerd subsidiebedrag: € 0

Gevraagd subsidiebedrag: € 700.000

Over de instelling

Stichting What Design Can Do (hierna: What Design Can Do), ontwikkelinstellingen, Amsterdam

What Design Can Do beoogt ontwerpers in het middelpunt van de klimaatactie en maatschappelijke verandering te plaatsen. De missie krijgt in de periode 2025 - 2028 een extra impuls door het oprichten van het What Design Can Do Institute op de Zuidas in Amsterdam. What Design Can Do begeleidt opkomende makers, zowel artistiek als op het vlak van cultureel ondernemerschap, om 'hun verbeeldingskracht om te zetten in veranderkracht'. Scouting vindt plaats via een jaarlijkse What Design Can Do Challenge. De instelling werkt samen met maatschappelijke partners, overheden, kennisinstellingen, bedrijven en burgers.

Onderstaand advies betreft de aanvraag van What Design Can Do als ontwikkelinstelling. What Design Can Do heeft ook een aanvraag ingediend als festival in de categorie Ontwerp (artikel 3.45 van de regeling).

Subsidieadvies

De aanvraag voldoet aan de eisen als bedoeld in artikel 3.47 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid.

De Raad voor Cultuur (hierna: raad) adviseert Stichting What Design Can Do geen subsidie toe te kennen.

Vanwege onvoldoende kwaliteit op (een of meer van) de eerste drie beoordelingscriteria zijn de laatste twee criteria, conform het beoordelingskader van de raad, niet beoordeeld.

Beoordeling

What Design Can Do beoogt ontwerpers in het middelpunt van de klimaatactie en maatschappelijke verandering te plaatsen. De raad ziet What Design Can Do als organisatie die een bepaald thema of genre onder de aandacht wil brengen en met de presentatie van werk van makers haar activiteiten onderbouwt. Gekeken naar het totaal van de activiteiten van What Design Can Do constateert de raad dat talentontwikkeling, waarbij de maker centraal staat, niet de kernactiviteit is van What Design Can Do. De raad mist een visie op de begeleiding van de talenten.

Artistieke/inhoudelijke kwaliteit van de kernactiviteiten

In de periode 2021 - 2024 heeft What Design Can Do drie internationale ontwerpchallenges en meerdere live-events georganiseerd, inclusief een evenement in Sharm-al-Sheik tijdens de klimaatconferentie COP27. De kleinere evenementen zoals *design jams* en pitch-presentaties lenen zich goed voor uitwisseling van ervaringen tussen (jonge) ontwerpers. Bij What Design Can Do worden ontwerpers uitgedaagd om deel te nemen aan de activiteiten. De raad vindt het concept om van ontwerpkracht tot veranderkracht te komen interessant.

Voor de subsidieperiode 2025 - 2028 heeft What Design Can Do activiteiten beschreven en de jaarthema's energie, vervuiling, afval en biodiversiteit benoemd. De raad vindt dat deze thema's de artistieke ruimte van de deelnemers beperken. Daar staat tegenover dat deze beperking voor sommigen een uitdaging vormt. Zij zetten zich in voor het centrale doel, het tegengaan van klimaatverandering, en kunnen de thema's gebruiken ter inspiratie. Van de deelnemers aan de Challenge is 70 procent jonger dan 35 jaar. De raad ziet de Challenge zelf, met vijfhonderd tot duizend deelnemers, als een selectieproces, dat weinig verschilt van het uitschrijven van een call of een wedstrijd.

What Design Can Do biedt de vijftien talenten of designteams die de eindselectie van de Challenge halen een talentontwikkelprogramma van een half jaar aan. Hierin krijgen zij kennis, verdieping, netwerk, kansen en een podium om de overstap naar de praktijk te bevorderen. Op deze manier vervult What Design Can Do een brugfunctie tussen het conceptuele experiment en de praktische toepasbaarheid, waar de instelling naar streeft. Zo ontstaan uit de ideeën soms bedrijven die circulair produceren en zich op de markt staande kunnen houden. De ontwikkelactiviteiten vallen onder What Design Can Do Institute en moeten worden onderscheiden van de What Design Can Do-festivals die door het hele jaar plaatsvinden in diverse wereldsteden. In de aanvraag voor talentontwikkeling neemt het nieuw op te richten instituut op de Zuidas een voorname plek in, terwijl dit in de aanvraag die de instelling indient als festival in de categorie Ontwerp ontbreekt. Gekeken naar alle activiteiten van What Design Can Do constateert de raad dat talentontwikkeling, waarbij de maker centraal staat, niet de kernactiviteit is. De raad mist een visie op de begeleiding van de talenten.

Sinds 2011 heeft What Design Can Do gebouwd aan een internationale community waar tegenwoordig een groot aantal ontwerpers, onderzoekers, beleidsmakers en ondernemers bij betrokken is. Het wereldwijde perspectief (geen eurocentrische blik) is interessant voor jonge makers, evenals het omvangrijke netwerk van samenwerkingspartners verspreid over meerdere continenten. Ook de samenwerking met Europese designfestivals die What

Design Can Do in 2024 is gestart in het kader van de EU Green Deal biedt mogelijkheden tot kennisuitwisseling en presentaties. Dit alles is gericht op vakgenoten. Om in Nederland de stap naar een groter publiek te zetten, wil What Design Can Do zich gaan vestigen op de hoofdstedelijke Zuidas. What Design Can Do stelt straks 'de enige designinstelling' in de Metropoolregio Amsterdam te zijn, maar de raad ziet meerdere musea en galeries in Amsterdam en omstreken die met ontwerp bezig zijn.

Maatschappelijke betekenis

What Design Can Do wil een brug slaan tussen ontwerpers, ondernemers en de maatschappij. Een voorbeeld is de Living Coffin van Bob Hendrix. Na een ontwikkeltraject bij What Design Can Do is er door Living Coffin 1,5 miljoen euro aan investeringen opgehaald en is het team een samenwerking aangegaan met uitvaartondernemingen in Nederland en Oostenrijk. Doel van Living Coffin is het bevorderen van natuurvriendelijk begraven. Innovatief ontwerp is hard nodig, betoogt What Design Can Do in de aanvraag. 'Tachtig procent van alle milieuschade van producten wordt bepaald in de ontwerpfase.' De wereldeconomie is in 2023 minder circulair dan in 2018. Het gaat dus niet de goede kant op. De raad vindt de activiteiten van What Design Can Do van grote maatschappelijke relevantie. De instelling werkt samen met overheden, onderwijsinstellingen en maatschappelijke organisaties.

What Design Can Do bestaat dertien jaar en is een sterk merk in de wereld van design en samenleving. De koppeling tussen ontwerp en maatschappelijke problemen was in de beginjaren vrij breed en is met aanscherping van de focus op het klimaat pregnanter geworden. De urgentie die het klimaatprobleem intussen heeft gekregen, speelt hierin ook een rol. What Design Can Do heeft een goed trackrecord opgebouwd. Klimaatproblematiek is een maatschappelijk vraagstuk. De wijze waarop What Design Can Do erin slaagt het bedrijfsleven te betrekken draagt bij aan de impact, evenals het internationaal opereren van What Design Can Do. De exposities van What Design Can Do reizen over de hele wereld. Voor de betrokken talenten is de wereldwijde exposure positief, omdat zij met hun ontwerpen ergens voet aan de grond moeten krijgen. In het nieuwe onderkomen op de Zuidas wil de instelling ook tentoonstellingen van nationale partners laten zien.

WDCD is in de aanvraag beperkt ingegaan op de toepassing van de kernwaarden van de Fair Practice Code, zoals solidariteit, duurzaamheid en vertrouwen. De werkdruk en het aannemen van meer tijdelijk personeel in de aanloop naar een Challenge komt wel aan de orde. De aanvraag geeft de raad geen inzicht in de wijze waarop de instelling sociale veiligheid op de werkvloer wil borgen. Hij verwacht dat de instelling het beleid rond sociale veiligheid op orde brengt.

Op afspraken over honorering wordt voldoende ingegaan. De instelling is aangesloten bij de Richtlijn arbeidsvoorwaarden van BNO.

Aan de toepassing van de Code Diversiteit & Inclusie wordt gewerkt, onder meer door in elk werelddeel activiteiten te organiseren. In hoeverre het programma divers is en ander publiek aanspreekt dan vakgenoten, blijkt niet uit de aanvraag. De instelling heeft een interne commissie voor diversiteit en inclusie ingesteld en wil met verschillende externe adviseurs gaan werken aan de uitvoering van de code in programmering, partners, publiek en personeel. De raad ziet vooral veel goede voornemens en nog weinig resultaten.

Toegankelijkheid

What Design Can Do erkent in de aanvraag dat haar events tot nu toe niet altijd optimaal toegankelijk zijn geweest. De instelling wil hier verbetering in aanbrengen. Festivals die vroeger in Internationaal Theater Amsterdam (ITA) plaatsvonden, gaan naar het Muziekgebouw of Pakhuis de Zwijger omdat deze instellingen toegankelijker zijn voor mensen met een beperking dan ITA. Bij het inrichten van de nieuwe locatie op de Zuidas maakt What Design Can Do gebruik van het kenniscentrum Possibilize voor toegankelijkheid op visueel, auditief, fysiek en neurologisch vlak. Ook wil What Design Can Do de prijzen voor de toegangskaarten verlagen om meer publiek te bereiken.

Een toename van de publieke aandacht moet ook voortkomen uit de educatieve programmering. What Design Can Do richt zich op het onderwijs op diverse niveaus, maar ook op bedrijven en het algemene publiek. Het bereiken van mensen buiten het eigen vakgebied is nieuw voor What Design Can Do. De raad vindt de ramingen voor het publieksbereik op de Zuidas en voor educatieprogramma's optimistisch. In het kader van de toegankelijkheid en om de uitwisseling met internationale community van What Design Can Do mogelijk te maken, wordt een gedeelte van de festivals en events live gestreamd via de eigen kanalen van What Design Can Do.

Bedrijfsmatige gezondheid

Niet beoordeeld gezien de onvoldoende kwaliteit op (een of meerdere van) de eerste drie beoordelingscriteria.

Geografische spreiding

Niet beoordeeld gezien de onvoldoende kwaliteit op (een of meerdere van) de eerste drie beoordelingscriteria.